

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA

JUDr. Adriana Krajníková

Kuzmányho č.57, Košice, tel.: 0903 602 240, e-mail: krajada@gmail.com
zap. v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory pod č. 985
www.zalobyvocistatu.sk

Vážený pán
JUDr. Maroš Žilinka PhD.
Generálny prokurátor SR

V Košiciach, dňa 27.5.2021

Vec: Podanie k priloženému trestnému oznámeniu

Touto cestou podávam TRESTNÉ OZNÁMENIE zo dňa 27.5.2021 pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov riaditeľom Základnej školy Benkova č. 34, 949 11 Nitra, **PaedDr. Róbertom Harmatom**, a **príslušníkmi Policajného zboru SR v Nitre**, ktorých skutkov sa dopustili na **mal. Danielovi** [redacted] v súvislosti s nútením ho na prekrytie dýchacích ciest a preukazovanie sa výsledkom testu biologického materiálu na stanovenie ochorenia, to všetko za účelom umožnenia mu plnenia povinnej školskej dochádzky a prístupu k zaručenému právu na vzdelanie, ktoré právo navyše nemožno obmedziť vôbec.

Vážený pán generálny prokurátor,

Slovenská republika má **v otázke dodržiavania ľudských práv a základných slobôd** v súvislosti s uzneseniami vlády SR, opatreniami a vyhláškami hlavného hygienika SR v kontexte s „pandémiou Covid-19“ vážny problém. Ocitla sa v absolútnom právnom chaoze a účelovom ignorovaní zákonov, Ústavy SR a právne záväzných aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie zo strany subjektov konajúcich za štát.

Každý subjekt konajúci za štát je povinný striktné dodržiavať zákon. Namiesto toho však koná v rozpore so zákonom.

Je vylúčené, aby ste o tom spoločensko-právnom stave nevedeli, napriek tomu tento „jav“ prekvitá. Samotné orgány prokuratúry konajú v hrubom rozpore so slovenským právnym poriadkom a aktmi medzinárodných spoločenstiev a samotní prokurátori zneužívajú v tejto otázke svoje právomoci.

Na Slovensku vznikla **pandémia krivenia právnej reality a zákona** ako nástroj krytia trestnej činnosti pána Matoviča a Mikasa a iných verejných činiteľov v súvislosti s nariaďovaním, vykonávaním a vynucovaním „pandemických povinností“. Všetky zložky štátu akoby pracovali na „hojení“ ich trestných činov, v prvom rade zneužívania právomoci verejného činiteľa. Týmto postupom sa vytvára špirála rastúcej nezákonnosti a **Slovensko sa prepadá do absolútnej právnej anarchie a svojvôle každého úradníka na ktoromkoľvek štátnom úrade**, čo sa, samozrejme, premieta aj do konania subjektov v súkromnej sfére.

Vo verejnej sfére vznikajú *ad absurdum* rozhodnutia s *právne nezmyselnými* obsahmi (napr. pokutami pre porušenie vyhlášok hlavného hygienika určujúcich prekrytie dýchacích ciest, pričom takúto

povinnosť neurčuje žiaden zákon SR a pod.), kde každá dôvodne daná procesná obrana je vopred neúspešná a rovnako každý dôvodne daný procesný útok trestného oznámenia je vopred zbytočný. Na Slovensku vznikol fenomén „autocenzúry“ štátneho úradníka, ktorý pokrivením práva do absurdných rozmerov a odklonom od právnej reality akoby automaticky, bez právneho pozastavenia sa nad vecou, odmieta každú právne relevantnú námietku voči porušeniu zákona ohľadne zásahu do základných práv a slobôd, z čoho vznikajú závery orgánov konajúcich v mene štátu s takým obsahom, ktorý je vybočením z vecnej a právnej logiky a zákona. Vznikajú závery ako napr. také, že prekrytie dýchacích ciest je zákonná povinnosť preto, že opatrenie hlavného hygienika je všeobecne záväzným právnym predpisom (napriek záveru ústavného súdu, že opatrenie je hybridným aktom, nie všeobecne záväzným právnym predpisom), alebo že konanie neprekrytia dýchacích ciest nie je priestupkom, ak priestupca síce nemal v predajni prekryté dýchacie cesty, ale vstúpil takto do nej z dôvodu, že bol smädny, a preto neohrozil záujem spoločnosti chránený zákonom (pričom priestupok je zavinené konanie, pre ktoré stačí nedbanlivosť, ak zákon nevyžaduje úmysel, čo je jeden zo základných rozdielov medzi trestným činom a priestupkom), v inom prípade správny orgán začal konanie voči osobe, ktorá na FB profile zverejnila mená a čísla príslušníkov PZ zasahujúcich pre jej neprekrytie dýchacích ciest, ako jej „priestupok proti občianskemu spolunažívaniu“ voči príslušníkom PZ pri výkone ich činnosti, pretože týmto konaním ich urazila na cti a vystavila na posmech, a podobné právne absurdity, ktoré sú dnes na bežnom poriadku. Slovenské právo sa prepadlo na hlboké dno, z ktorého bude cesta späť (ak vôbec) veľmi ťažká. Na Slovensku hrozí dlhodobá právna anarchia a právny chaos, čo vyústi do morálnej, právnej a ekonomicky rozvrátenej spoločnosti.

Tieto diania štátnych úradníkov sa javia ako „spoločná obrana“ konania súčasných predstaviteľov štátu v súvislosti s nezákonným obmedzovaním základných práv a slobôd, vydávaním nezákonných právnych aktov určujúcich podmienky týchto obmedzení, pretože ak by sa ich nezákonnosť odhalila čo len v jednom prípade, celá ich činnosť by sa prevalila ako hrubá neústavnosť od počiatku a „pandémia“ by sa zborila ako „domček z karát“. Ukázalo by sa, na akých nezákonných pilieroch stoja všetky nariadenia štátu, počnúc uzneseniami vlády cez vyhlášky hlavného hygienika, až po rozhodnutia každého úradníka, policajta, prokurátora, sudcu, vrátane ústavného súdu, ako aj submisívneho konania prezidentky SR akoby plniacej pokyny iného, zhojujúce všetky nezákonné aktivity vysokých predstaviteľov štátu. Na Slovensku je činná akoby jedna organizovaná „štátna skupina“ chrániaca svoje nezákonné záujmy, pričom každý úradník má na veci vlastný podiel a záujem z pohľadu svojej pracovnej a osobnej pozície. Vymedziť sa proti nezákonnosti je pre nich dnes „existenčným rizikom“ a každý úradník tak pracuje na udržiavaní a prehlbovaní nezákonného stavu aj keď vie, že koná v rozpore so zákonom. Ak úradník ukladajúci pokuty a zamietajúci právne relevantnú obranu v otázkach ľudských práv a základných slobôd vie, že koná v rozpore so zákonom, avšak koná tak z dôvodu zachovania si pracovného miesta, spoločnosť sa ocitla mimo rámca právneho štátu. Nezákonnosť je zapletená do takých „pavučín“, že ju rozmotáť bude ťažko a normou sa stane ďalšie korupčné správanie na každej úrovni. O tomto a o zúfalom stave porušovania základných práv a slobôd vypovedajú denno-denné prípady, ktorých množstvo nápadov dostávam ako advokát.

Na Slovensku už neplatí autorita zákona a zákon nemá žiadnu váhu ani rešpekt. Nie (iba) pre správanie sa kriminálnych živlov, ale dnes najmä pre správanie sa úradníkov štátnej moci vrátane aj prokurátorov a sudcov.

V prípade žeby Vás predmetné absurdity rozhodovania štátnych úradníkov zaujímali, sú zverejňované na mojej stránke www.zalobyvocistatu.sk.

Vážený pán generálny prokurátor,

na Ústavnom súde SR sú t. č. v konaní Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR pri ohrození verejného zdravia na posúdenie ich zákonnosti, k čomu som Vám učinila osobitný podnet. Bez ohľadu na výsledok tohto konania, právna otázka nezákonnosti zásahov do základných práv a slobôd stojí na inom základe, než tom, či tieto vyhlášky na nariadenie opatrení sú alebo nie sú tvorené a vydané

v súlade so zákonom, ale na tom, že pokiaľ na Slovensku platil núdzový stav, potom platil čl. 51 ods. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 5 ods. 3 písm. a) Ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. a pokiaľ platí mimoriadna situácia, potom platí Uznesenie Vlády SR č. 111 zo dňa 11.3.2020 v spojení s § 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z. z., § 6-9 Zák. č. 42/1994 Z. z., a opatrenia a vyhlášky na nariadenie opatrení hlavného hygienika vydané na základe Zákona č. 355/2007 Z.z. sú právne irelevantné vôbec. Pretože Zákon č. 355/2007 Z. z. je ako kódex právne irelevantný pre určenie podmienok obmedzenia základných práv a slobôd v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, a hlavný hygienik nemá počas nich žiadnu právomoc vydávať právne akty podľa § 48 ods. 1, ods. 4 cit. zákona (tieto sa týkajú ohrozenia verejného zdravia I. stupňa, nie II. stupňa, kedy platí Zákon č. 42/1994 Z. z., a už vôbec nie určovať podmienky obmedzení základných práv a slobôd v čase núdzového stavu, kedy platí čl. 51 ods. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 5 ods. 3, ods. 4 Ústavného zákona č. 227/2002 Z. z.), navyše tieto akty nie sú všeobecne záväzné právne predpisy vôbec (bližšie skutočnosti sú uvedené v Trestnom oznámení).

Čl. 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie: Akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť ustanovené zákonom.

Čl. 7 ods. 2 druhá veta Ústavy SR: Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR: Povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

Čl. 13 ods. 2 Ústavy SR: Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.

Čl. 51 ods. 2 Ústavy SR: Podmienky a rozsah obmedzenia základných práv a slobôd a rozsah povinností v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu ustanoví ústavný zákon.

Čl. 72 Ústavy SR: Národná rada Slovenskej republiky je jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom Slovenskej republiky.

Čl. 154c ods. 1 Ústavy SR: Medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Čl. 5 ods. 3 písm. a) Ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. v čase *núdzového stavu* možno obmedziť základné práva a slobody a uložiť povinnosti najviac v tomto rozsahu: obmedziť nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia núteným pobytom v obydľí alebo evakuáciou na určené miesto.

§ 48 ods. 2 písm. a) Zák. č. 355/2007 Z. z.: *Ohrozenie verejného zdravia II. stupňa nastáva, ak je potrebné prijať opatrenia podľa osobitného predpisu (§ 6 až 9 Zák. č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva) pri výskyte prenosného ochorenia, podozrení na prenosné ochorenie alebo podozrení na úmrtie na prenosné ochorenie nad predpokladanú úroveň.*

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti vyplýva, že medze základných práv a slobôd možno upraviť len zákonom, v čase ohrozenia verejného zdravia II. stupňa Zákomom č. 42/1994 Z. z. a v čase núdzového stavu len ústavným zákonom.

Žiaden zákon Slovenskej republiky neurčuje povinnosť prekrytia dýchacích ciest, ani povinnosť odberu biologického materiálu na testovanie pre zistenie ochorenia a preukazovanie sa negatívnym výsledkom takéhoto testu za účelom prístupu k základným právam a slobodám.

Ukladaním podmienok osobám, navyše maloletým deťom, ktoré nie sú určené v žiadnom zákone ako povinnosti, dochádza k poškodzovaniu týchto osôb a k páchaniu trestnej činnosti zo strany nariadovateľa *de iure* neexistujúcich povinností, ich vykonávateľov a vynucovateľov.

Na tomto nezákonnom „vzorci právneho režimu“ absolútne svojvoľného konania osôb v mene štátu, arogantne ignorujúcich Ústavu SR a svojvoľne obmedzujúcich základné práva a slobody funguje celá Slovenská republika.

Všetky štátne orgány konajú v rozpore s právne záväznými aktmi Európskych spoločenstiev a Európskej únie v spojení s čl. 7 ods. 2 druhá veta, čl. 154c ods. 1 Ústavy SR, čl. 13 ods. 1 písm. a), ods. 2 Ústavy SR, napriek tomu Generálna prokuratúra SR voči nim nekoná.

Na vyššie označenom ústavno-právnom základe v spojení s právne záväznými aktmi Európskych spoločenstiev a Európskej únie *Vás žiadam o dozor nad zákonným vybavením podaného trestného oznámenia.*

V rámci jeho vybavovania žiadam v jeho obsahu o označenie zákonného ustanovenia určujúceho povinnosť *prekrytia dýchacích ciest a preukazovania sa výsledkom testu biologického materiálu na stanovenie ochorenia*. V prípade, že také ustanovenie zákona **n e e x i s t u j e**, predmetné trestné oznámenie je dôvodné a je **povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní začať proti páchatelom konať**. Nie kriviť právo, ako trestné oznámenie odmietnuť, čo je inak páchaním trestného činu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Trestného zákona.

V „hre“ je totiž otázka právneho štátu alebo „riadenej anarchie pod kontrolou štátnej moci“ a budúcnosti Slovenskej republiky. Trestná činnosť podľa trestného oznámenia je navyše páchaná na maloletom dieťati, ktorú otázku v prípade nezákonného postupu slovenských orgánov budem osobitne riešiť na medzinárodnej úrovni.

Vážený pán generálny prokurátor,

na záver si dovoľím vyjadriť subjektívnu úvahu korešpondujúcu s názormi ešte stále slobodných a dôstojných občanov Slovenska:

Je absolútnou nehoráznosťou vedenia štátu, že nad znenia Ústavy Slovenskej republiky sa stavia znenie opatrení a „vyhlášok na nariadenie opatrení“ (*právny nezmysel sám o sebe*) hlavného hygienika, ukladajúcich **svojvoľné podmienky, ktoré nie sú ako povinnosti určené žiadnym zákonom**. Ako zlý „vtip“ potom pôsobí ignorácia týchto vlastných nezmyslov samotnými členmi vlády, koalíčnými poslancami, členmi súdnej rady a inými štátnymi úradníkmi, ktorí ich na jednej strane nariaďujú a vynucujú od občanov plnenie (dokonca ich preto obmedzujú na osobnej slobode) a na druhej strane ich sami ignorujú (o čom svedčí množstvo obrazovej dokumentácie zverejnenej na sociálnych sieťach s následnými plytkými výhovorkami a ospravedlňovaniami).

Je zlyhaním, amaterizmom a pokrytectvom, že toto **nútenie na plnenie podmienok, ktoré nie sú určené ako povinnosť žiadnym zákonom, neprekáža celej rade prokurátorov generálnej prokuratúry a ani generálnemu prokurátorovi**. Vystáva potom otázka, akú úlohu plní prokuratúra?

Polícia SR, správne orgány SR, Slovenská komora advokátov, súdy SR, Súdna rada SR, Ústavný súd SR a na vrchole toho všetkého prezidentka SR **sa predhávajú v prednášaní právnych nezmyslov** ako poprieť znenie Ústavy SR a právne záväzných aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie a ako zachovať “legalitu” právne bezvýznamnému právnemu aktu vyhlášok úradníka rozpočtovej organizácie napojenej na ministerstvo, na podklade právne irelevantného právneho predpisu – zákona č. 355/2007 Z. z. v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu (ak mal platiť).

Tento amaterizmus najvyšších funkcionárov štátu predbiehajúcich sa v spleti čo „najhlúpejšieho“ diletanstva je prejavom ich malosti a zároveň ponižovaním Slovenskej republiky a jej občanov. **Je príčinou rozkladu právneho štátu Slovenskej republiky.**

Preto s poukazom na čl. 149 Ústavy SR vyvstáva otázka. Prečo to takto robíte, resp. prečo proti tomu nič nerobíte, pán generálny prokurátor? Je za tým neznalosť zákona, alebo jeho vedomá a účelová ignorácia pre účely „vyšších záujmov“ než je slovenská ústava, zákon a slovenský občan? Necítite v sebe česť muža, otca a funkcie generálneho prokurátora, aby ste sa postavili na stranu svojej vlasti, občanov, pravdy a zákona? **Na stranu detí tohto štátu?**

Alebo to necháte na rozhodnutie medzinárodných inštitúcií, ktoré nám vysvetlia, čo je ústava a medzinárodné záväzné dokumenty, a Slovensko bude zas za „lokálneho hlupáka“, ktorý je na posmech celému svetu? Máte česť stáť na čele Generálnej prokuratúry SR, a preto sa natíska otázka, či tu chcete stáť v pozícii hrdeho, suverénneho a takto akceptovaného štátu, alebo poníženého štátu, z ktorého sa ako na paródii s jeho najvyšším hysterickým princípálom a nezorientovanou submisívnou hlavou štátu smeje celý svet?

Čl. 13 ods. 1 písm. a), ods. 2 Ústavy SR v spojení s § 6 – 9 Zák. č. 42/1994 Z. z. v čase mimoriadnej situácie a čl. 51 ods. 2 Ústavy SR v čase núdzového stavu, za žiadneho stavu však nie § 59b Zákona č. 355/2007 Z. z. (ktorý je aj mimo uvedených situácií právne závädný), ... pán generálny prokurátor. **A žiadne prekrytie dýchacích ciest ani odber biologického materiálu na test jeho “kvality”.**

Toto Ústava Slovenskej republiky **n e d o v o ľ u j e**, takéto právne povinnosti **n e e x i s t u j ú**. A vy to dobre viete.

Toto siahodlhé „dokazovanie zákona“ nie je vôbec potrebné, pretože tak ako Vy, tak ja a všetci prokurátori vedía, že neexistuje povinnosť určená zákonom na prekrytie dýchacích ciest ani na odber biologického materiálu na testovanie pre zistenie ochorenia. Proste jednoducho to nie je, pán generálny prokurátor, a obaja to vieme. Napriek tomu Vy a ostatné subjekty štátnych orgánov v nasadených rúškach presviedčate občanov o tom, že je to povinnosť. Obchádzate pri tom pojem *právna* alebo *zákonná* povinnosť (zjavne to nejde vysloviť, pretože viete, že nejde o právnu povinnosť) a „neúplne“ tak „deklarujete“ iba že je to povinnosť. Skutočne Vám táto hra nepríde ako trápna blamáž?

Pre plnenie úloh a povinností ktoré Vám ukladá čl. 149 Ústavy SR v spojení s § 3 ods. 1, ods. 2 Zákona o prokuratúre je formálna otázka vyhlášok hlavného hygienika napadnutých na ústavnom súde nepodstatná, podstata vybavenia ich nezákonnosti spočíva v nej otázke a to tej, ktorú ste správne predniesli vo Vašom návrhu, avšak to nemá žiaden právny význam k tomu, že **v Slovenskej republike neexistuje povinnosť určená zákonom na prekrytie dýchacích ciest a odber biologického materiálu pre zistenie ochorenia a preukazovania sa výsledkom testu.** A táto skutočnosť je právne podstatná pre postup prokuratúry. Ústava SR v spojení so všeobecne záväznými aktmi Európskych spoločenstiev a Európskej únie a zákony.

Preto stojí otázka, prečo sa orgány prokuratúry na čele s Vami prizerajú na ukladanie a vynucovanie skutočností označovaných ako povinnosti, ktoré nie sú v zákone určené ako povinnosti? Pri iných skutkoch nátlaku konáte, a pri týchto nie. Aký je rozdiel, pokiaľ by riaditeľ školy za účelom vpustenia

žiaka nútil tohto a jeho rodiča zaplatiť finančnú úhradu, inak ho nevpustí do školy a tým, že od nich žiada prekrytie dýchacích ciest a potvrdenie o negatívnom výsledku testu biologického materiálu, bez čoho žiaka nevpustí do školy? Žiaden. Ani jedno nie je zákonná povinnosť a v oboch prípadoch ide o nátlak zo strany riaditeľa školy.

Podľa čl. 149 Ústavy SR prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona o prokuratúre prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona o prokuratúre prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Pokiaľ niekto iného núti na plnenie podmienok, ktoré neukladá zákon, navyše pod stratou jeho základných práv a slobôd, dokonca tak koná na maloletom dieťati, zjavne sa dopúšťa trestnej činnosti, v danom prípade v zmysle priloženého Trestného oznámenia.

S pozdravom

JUDr. Adriana Krajníková

Príl.: Trestné oznámenie zo dňa 27.5.2021

Na vedomie: **Ing. Viera Tomanová, PhD., Úrad komisára pre deti**